

Η ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Του Αρχμ.Πλάτωνος Κρικρή, Δρ. Θεολογίας

Τα τελευταία χρόνια αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε τις τρομακτικές διαστάσεις που έχει λάβει παγκοσμίως το φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών.

Παρά τις διακηρύξεις, τις εκθέσεις, τις διαπιστώσεις, τα μέτρα και τις νομοθετικές ρυθμίσεις, η βία που ασκείται στο οικογενειακό περιβάλλον παραμένει άλυτο πρόβλημα σε πολλά κράτη του κόσμου.

Μία στις πέντε γυναίκες σ' ολόκληρο τον κόσμο πέφτει θύμα κάποιας μορφής κακοποίησης, όπως καταγγέλει σε έκθεση της, η Διεθνής Αμνηστία. Βασανιστήρια, σεξουαλική κακοποίηση, ξυλοδαρμοί και διακρίσεις εις βάρος γυναικών αποτελούν ρουτίνα κάθε λεπτό, σε κάθε γωνιά του πλανήτη και οδηγούν σε σοβαρές επιπτώσεις, όσον αφορά στην φυσική και συναισθηματική υγεία γυναικών και παιδιών.

Οι αστυνομικές αρχές ερευνούν και καταγράφουν καταγγελίες γυναικών που κακοποιούνται καθημερινά και των οποίων οι υποθέσεις εάν καταλήξουν ενώπιον του δικαστηρίου προσκρούουν συνήθως σε διακρίσεις και προκαταλήψεις των δικαστών.

Οι οργανώσεις για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επισημαίνουν ότι η πιο συνήθης μορφή βίας κατά των γυναικών είναι η ενδοοικογενειακή, που κάνει για εκατομμύρια γυναίκες την λέξη «σπίτι», να ισοδυναμεί με τον τρόμο.

Η έλλειψη προστασίας του γυναικείου πληθυσμού είναι μεγάλη.

Η εξώθηση χιλιάδων γυναικών από την Ασία και κυρίως από τα κράτη του πρώην Ανατολικού μπλόκ σε κυκλώματα πορνείας είναι συνήθως ένας δρόμος χωρίς επιστροφή.

Η γυναίκα «εμπόρευμα», οδηγείται στα μονοπάτια της σεξουαλικής εκμετάλλευσης με την υπόσχεση μιας καλύτερης ζωής.

Ο καταναγκαστικός γάμος στον οποίο εξωθούνται εκατομμύρια ανήλικα κορίτσια, η πρώιμη είσοδος των κοριτσιών στην σεξουαλική ζωή στις χώρες της Αφρικής είναι συχνότατα απόρροια της έλλειψης εκπαίδευσης, της φτώχειας, των πολιτισμικών συνηθειών και της ελλιπούς πληροφόρησης.

Η βία, βέβαια, κατά των γυναικών δεν είναι μόνο σωματική, διότι κάθε προσβολή και ύβρις καταρακώνει και την ψυχική υγεία. Η επιβολή ελέγχου, κοινωνικής απομόνωσης, στέρησης της ελευθερίας, η οικονομική ανασφάλεια, η υπονόμευση της αξιοπρέπειας, η κάθε είδους απειλή για την ίδια τους την ζωή είναι φαινόμενα που αποτελούν καθημερινό εφιάλτη για τις γυναίκες.

Πολλές από αυτές καταβάλουν υπεράνθρωπες προσπάθειες, να ξεφύγουν από τον κλοιό της βίας και να ξανακερδίσουν τον εαυτό τους.

Άλλες κυριευμένες από συναισθήματα ντροπής, φόβου και ανασφάλειας κλείνονται στον εαυτό τους σωμαίνου και απομονώνονται.

Αυτές χρειάζονται την δική μας βοήθεια, έχουν ανάγκη της δικής μας παρέμβασης για να ξεφύγουν από το αδιέξοδο, τον τρόπο και την απελπισία, να προσαρμοστούν ομαλά στο κοινωνικό περιβάλλον, να ενθαρρυνθούν και να αποκτήσουν και πάλι την αξιοπρέπεια τους.

Είναι χρέος όλων μας να σπάσουμε το πέπλο της σιωπής και να πάψουμε να ανεχόμεθα την άσκηση βίας στις γυναίκες, όπου κι αν συμβαίνει.

Στόχος όλων μας θα πρέπει να είναι η αλληλεγγύη, η συμπαράσταση και η ψυχολογική υποστήριξη των κακοποιημένων γυναικών, όπως επίσης η βελτίωση της κοινωνικής και οικονομικής τους κατάστασης καθώς και η προώθηση της εκπαίδευσης τους.

Πρός τήν κατεύθυνση αυτή η Εκκλησία της Ελλάδος έχει κάνει πολλά θετικά βήματα, όχι μόνο για τήν προστασία καί τήν ψυχολογική υποστήριξη των γυναικων αυτων,αλλά καί για τήν ομαλή επανένταξη τους στην κοινωνία.Τό ιδρυθέν Διαμητροπολιτικό Δίκτυο Γυναικων της Εκκλησίας της Ελλάδος ,μπορει νά βοηθήσει στην αντιμετώπιση τέτοιων περιπτώσεων κατά περιφέρεια καί νά υποστηρίξει τά δικαιώματα των γυναικων πού καταπατουνται.

Ετσι θα εξαλειφθούν οι προκαταλήψεις,θα καταργηθούν οι διακρίσεις κατά των γυναικων και θα μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο.